

[Riishøj]

funktioner for det faglige til sikring af, at der er en sammenhæng i u-landspolitikken, og naturligvis af, at der er de relevante kontakter til modtagerlandene, men det sektorfaglige bør være udgangspunktet og skal ikke have den nedprioriterede støttefunktion, som foreslås i skitsen fra administrationsdepartementet.

I øvrigt synes jeg også, at der savnes en konkretisering af bistandsnationernes arbejde – jeg nævnte det i indledningen – og der savnes også nogle anvisninger for personaleretruttering til bistandsmissionerne. Der er ikke tvivl om, at der er behov for en styrkelse personalemæssigt og fagligt på bistandsmissionerne, og at der skal ske en styrkelse af bistandsmissionernes manørefrihed. I stedet for en tilsvarende styrkelse af landekontorerne i København mener vi, at der skal overføres væsentlig større ressourcer til bistandsmissionerne, samtidig med at det, der styrkes i København, er evalueringseenheden og u-landsforskningen. Det er de to områder, som bør styrkes først og fremmest i sammenhæng med en styrkelse af bistandsmissionerne.

Vi har bemærket, at der er nogle åbninger i ministerens redegørelse, der viser, at han tilsyneladende ikke har låst sig fuldstændig fast på de konklusioner, som administrationsdepartementet anviser. F.eks. erkender ministeren, at der er svagheder i den faglige basis i bistandskonsulentkorpset, og at sondringen mellem det multilaterale og det bilaterale ikke bør trækkes for skarpt op, som det siges. Måske er der også en åbning i formuleringen om, at der ikke skal være vandtætte personalegrænser.

Men der er altså ikke tvivl om, at der netop er en række ømme punkter i forbindelse med personalepolitikken. Det er altså her, kernen til problemerne er, og jeg vil meget håbe, at vi i dag kan få en nærmere konkretisering af, hvordan ministeren agter at gribe personalepolitikken an. Jeg håber også, at der kommer noget mere klare meldinger fra socialdemokratiet.

Jeg bemærkede, at fru Helle Degn nævnte, at de rene diplomatmodeller ingen problemer løser, og at Danida skal have øget indflydelse på personalepolitikken, men hvor står socialdemokratiet helt konkret i spørgsmålet om personalepolitikken? Der er jo to modeller: ansættelser efter stillingsopslag, åbne an-

sættelser, eller at man fortsat adskiller personalepolitikken fra Danida og lader stillingerne på højt niveau besætte administrativt gennem administrative cirkulationsmekanismer. Jeg håber, der kommer en klarere melding fra socialdemokratiet, for det er altså nu, vi skal have fulgt dette her op i praksis, og ministeren må jo have klar besked om, hvordan disse ting skal realiseres.

Også jeg håber, at der kommer nogle klare meldinger fra ministeren angående realiseringen af de anvisninger, ministeren får i rapporterne og fra et flertal her i Folketinget. Det er også derfor, jeg håber, at det bliver noget mere konkrete anvisninger, ministeren får med hjem i dag.

Stinus (RV):

Jeg vil gerne sige udenrigsministeren tak både for undersøgelsen og for redegørelsen. Jeg er enig med udenrigsministeren i, at der med denne undersøgelse er skabt et solidt grundlag for en videreudvikling af en effektiv og moderne bistandsadministration.

Udgangspunktet er, at Danida er en enhed i udenrigsministeriet. Lad mig i øvrigt, inden jeg går videre, fremhæve den positive omtale, Danidas administration får i rapporterne. Vi har nok alle sammen tilbøjelighed til at hæfte os ved det negative, det kritiske, og derfor vil jeg specielt nævne denne efter det radikale venstres opfattelse meget fortjente ros til Danida. I konsulentfirmaet T. Bak-Jensens rapport hedder det således: »Danida må anses for at være en af de dygtigste organisationer i det hele taget inden for bilateral udviklingsbistand.« Denne vurdering bør vi holde os for øje, når vi nu diskuterer ændringer i Danidas struktur.

Der tales i den afsluttende rapport fra administrationsdepartementet om decentralisering og forenkling. Forudsætningen for denne målsætning skal være en overordnet strategisk planlægning. Det er blevet hævdet, at en udbygget overordnet planlægning vil hindre decentraliseringen og være med til at skabe mere bureaukrati, men på dette område er det radikale venstre enigt med rapporten og med udenrigsministeren, som i redegørelsen erklærer sig positiv over for tanken om at etablere en strategisk planlægningsproces.